

Č. j.: 2R 20/03 – Hr

V Brně dne 19. května 2003

Ve správním řízení o rozkladu podaném dne 17.4.2003 společností GEMO OLOMOUC, spol. s r. o., se sídlem Blanická 19, 772 35 Olomouc, zast. jednatelem Ing. Jaromírem Uhýrkem, proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 24.3.2003 č. j. S 13/03-151/878/03-SP ve věci přezkoumání úkonů zadavatele – Vojenské nemocnice Olomouc, se sídlem Sušilovo nám. 5, 771 11 Olomouc, zast. ředitelem pplk. MUDr. Lubomírem Dobešem, učiněných při zadání veřejné zakázky „středisko pro výběr personálu AČR a velkokapacitní kuchyně VN“ formou obchodní veřejné soutěže podle části druhé zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb., zákona č. 142/2001 Sb., zákona č. 130/2002 Sb., zákona č. 211/2002 Sb., zákona č. 278/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb. a zákona č. 424/2002 Sb. zveřejněním dne 27.11.2002 v Obchodním věstníku č. 48/02 pod zn. 162161-48/02, jsem podle § 59 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb. a zákona č. 226/2002 Sb., na základě návrhu zvláštní komise, ustavené podle § 61 odst. 2 téhož zákona rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. S 13/03-151/878/03-SP ze dne 24.3.2003

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

Odůvodnění

Vojenská nemocnice Olomouc, se sídlem Sušilovo nám. 5, 771 11 Olomouc, zast. ředitelem pplk. MUDr. Lubomírem Dobešem (dále jen „zadavatel“), vyhlásil dne 27.11.2002 uveřejněním v Obchodním věstníku č. 48/02 pod zn. 162162-48/02 veřejnou zakázku „středisko pro výběr personálu AČR a velkokapacitní kuchyně VN“ formou obchodní veřejné soutěže podle části druhé zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb., zákona č. 142/2001 Sb., zákona č. 130/2002 Sb., zákona č. 211/2002 Sb., zákona č. 278/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb. a zákona č. 424/2002 Sb. (dále jen „zákon“).

Z protokolu o otevírání obálek ze dne 3.1.2003 vyplývá, že zadavatel do konce soutěžní lhůty obdržel 11 nabídek, z nichž všechny vyhověly kontrole úplnosti, a tedy žádný uchazeč nebyl vyloučen z další účasti na veřejné zakázce. Rozhodnutím ze dne 16.1.2003 zadavatel jako nejvhodnější vybral nabídku uchazeče Czasch spol. s r. o., se sídlem Opavská 8, 792 01 Bruntál, zast. jednatelem Petrem Czaschem (dále jen „Czasch spol. s r. o.“). Proti tomuto rozhodnutí zadavatele podal uchazeč GEMO OLOMOUC, spol. s r. o., se sídlem Blanická 19, 772 35 Olomouc, zast. jednatelem Ing. Jaromírem Uhýrkem (dále jen „navrhovatel“) dne 23.1.2003 námitky, kterým zadavatel po jejich přezkoumání dne 31.1.2003 nevyhověl a současně navrhovatele poučil o možnosti podat návrh na zahájení řízení o přezkoumání rozhodnutí zadavatele (dále jen „návrh“) k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“). Navrhovatel obdržel rozhodnutí zadavatele o námitkách dne 3.2.2003, svého práva využil a návrh k Úřadu podal. Úřad obdržel uvedený návrh dne 11.2.2003 a tímto dnem bylo zahájeno správním řízení, ve kterém jako účastníky řízení označil Úřad zadavatele, navrhovatele, uchazeče Czasch spol. s r. o. a uchazeče právnické osoby IMOS Brno, a. s., se sídlem Olomoucká 174, 627 00 Brno, zast. předsedou představenstva ing. Jiřím Rulíškem a HORSTAV Olomouc, spol. s r. o., se sídlem Tovární 41 A, 772 00 Olomouc, zast. jednatelem Ing. Stanislavem Horákem, sdružené podle § 829 zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů, jejichž společná nabídka byla zadavatelem vybrána jako třetí v pořadí.

Na základě výzvy Úřadu ze dne 14.2.2003 zadavatel sdělil Úřadu, že jedno vyhotovení návrhu mu bylo doručeno až dne 21.3.2003, což je podle názoru zadavatele v rozporu s ustanovením § 57 odst. 2 zákona. Zadavatel rovněž namítá, že podaný návrh neobsahuje v rozporu s ustanovením § 57 odst. 2 zákona přesné označení a adresu zadavatele.

Dne 6.3.2003 odeslal Úřad účastníkům správního řízení oznámení o zahájení správního řízení, ve kterém mimo jiné vyzval navrhovatele, aby ve lhůtě do 15.3.2003 doplnil svůj návrh o doklady, ze kterých bude zřejmé, kdy bylo jedno paré návrhu doručeno zadavateli.

Ve svém vyjádření ze dne 25.3.2003 následně navrhovatel uvádí, že návrh doručil v souladu s poučením zadavatele, obsaženým v jeho rozhodnutí o námitkách, ve dvou vyhotoveních do deseti dnů od obdržení rozhodnutí zadavatele, tedy ode dne 3.2.2003, k Úřadu. Následně pak tuto skutečnost oznámil i zadavateli, oznámení převzal zadavatel dne 21.2.2003.

Po posouzení předložených dokladů vydal Úřad dne 24.3.2003 rozhodnutí č. j. S 13/03-151/878/03-SP, kterým podaný návrh podle ustanovení § 57 odst. 2 zákona zamítl.

V odůvodnění svého rozhodnutí Úřad uvádí, že rozhodnutí zadavatele o námitkách obdržel navrhovatel dle doručky dne 3.2.2003, posledním dnem desetidenní lhůty pro podání návrhu podle ustanovení § 57 odst. 2 zákona proto byl den 13.2.2003. Návrh uchazeče ze dne 7.2.2003 obdržel ve stanovené lhůtě pouze Úřad, a to dne 11.2.2003. Zadavateli bylo jedno vyhotovení návrhu doručeno až dne 21.3.2003, tedy po lhůtě stanovené zákonem. Úřad jej proto v souladu s ustanovením § 57 odst. 2 zákona musel zamítnout. Ve svém právním názoru Úřad odkazuje i na rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci č. j. 2A 10/2001 ze dne 1.3.2002.

Proti uvedenému rozhodnutí podal navrhovatel dne 17.4.2003 rozklad, ve kterém uvádí, že je mu známo ustanovení § 57 odst. 2 zákona i příslušný judikát, avšak namítá, že se zde jedná pouze o nedodržení lhůty u orgánu dohledu, nikoliv u zadavatele. Navrhovatel považuje posledně citované ustanovení zákona za ustanovení speciální k obecnému ustanovení, kterým je v tomto případě podle názoru navrhovatele ustanovení § 47 odst. 4 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb. a zákona č. 226/2002 Sb. (dále jen „správní řád“). S odkazem na toto ustanovení správního řádu pak podle názoru navrhovatele musí být v rozhodnutí zadavatele o námitkách uvedeno mimo jiné i zda se lze proti němu odvolat, v jaké lhůtě, ke kterému orgánu a kde lze odvolání podat. Poučení obsažené v rozhodnutí zadavatele o námitkách pak nebylo v tomto smyslu podle názoru navrhovatele přesné a správné, neboť v něm bylo uvedeno, že „odvolání“, tj. návrh se podává pouze u Úřadu. Navrhovatel tedy dovozuje z ustanovení § 54 odst. 3 správního řádu, že pokud v důsledku nesprávného poučení podal účastník řízení opravný prostředek po lhůtě, má se za to, že jej podal včas. Navrhovatel se ve svém rozkladu dále vyjadřuje k věcnému obsahu svého návrhu a požaduje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a nařídil provést nový výběr v předmětné obchodní veřejné soutěži.

K podaném rozkladu se dne 25.4.2003 vyjádřil zadavatel a má za to, že uchazeči jsou povinni plnit požadavky právních předpisů bez ohledu na jiné skutečnosti. Zadavatel dále uvádí, že si v průběhu celé obchodní veřejné soutěže není vědom žádných svých pochybení, a proto navrhuje, aby napadené rozhodnutí Úřadu bylo potvrzeno.

Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu zvláštní komisí a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem napadené rozhodnutí přezkoumal v celém rozsahu a s přihlédnutím k doporučení této komise dospěl k následujícímu závěru:

Úřad tím, že svým rozhodnutím č. j. S 13/03-151/878/03-SP ze dne 24.3.2003 návrh uchazeče podle ustanovení § 57 odst. 2 zákona zamítl, rozhodl správně a v souladu se zákonem.

K námitkám uchazeče uvádím, že dle ustanovení § 57 odst. 2 zákona se návrh podává ve dvojím vyhotovení do deseti kalendářních dnů od doručení rozhodnutí zadavatele. Jedno vyhotovení zasílá uchazeč orgánu dohledu (tj. Úřadu) a jedno zadavateli. V návrhu musí být uvedeno, kdo jej podává, proti kterému úkonu zadavatele směřuje, v čem je spatřováno porušení zákona a čeho se uchazeč domáhá. Součástí návrhu je i přesné označení a adresa

zadavatele a doklad o složení uvolněné jistoty (§ 25 odst. 7 zákona). Návrh, který nemá tyto náležitosti, nebo u něhož uchazeč tyto náležitosti nedoložil ve lhůtě stanovené orgánem dohledu, jakož i návrh došlý po uplynutí stanovené lhůty, orgán dohledu zamítne.

K datu, které je rozhodné pro zachování předmětné lhůty uvádím, že podle ustanovení § 18 odst. 2 správního řádu je řízení zahájeno dnem, kdy podání účastníka řízení došlo správnímu orgánu příslušnému ve věci rozhodnout. V případě přezkoumávání úkonů zadavatele při zadávání veřejné zakázky je tak dnem zahájení správního řízení u Úřadu až den, kdy návrh na zahájení tohoto řízení dojde Úřadu a to bez ohledu na to, kdy byl předmětný návrh podán k poštovní přepravě. V tomto smyslu hovoří i ustanovení § 57 odst. 1 zákona v první větě. Lhůta obsažená v § 57 odst. 2 zákona se tedy vzhledem k výše uvedenému vztahuje toliko na úkon uchazeče před zahájením správního řízení, a proto pro ni nelze subsidiárně použít ustanovení správního řádu, neboť ten se podle svého § 1 odst. 1 vztahuje pouze na správní řízení. Z uvedeného současně jednoznačně vyplývá, že návrh musí být nejpozději poslední den lhůty doručen Úřadu i zadavateli a nestačí jej pouze v tento den podat k poštovní přepravě. Uvedený právní názor byl ostatně potvrzen mimo jiné i rozhodnutími Vrchního soudu v Olomouci č. j. 2A 11/99 ze dne 6.12.1999, 2A 14/99 ze dne 22.12.1999 a dalšími.

Při podání návrhu je povinností Úřadu, aby se nejdříve zabýval otázkou, zda byl podán včas v desetidenní lhůtě a zda byl podán v souladu s § 57 odst. 2 zákona. V daném případě bylo nepochybně zjištěno, že rozhodnutí zadavatele o námitkách bylo doručeno uchazeči dne 3.2.2003, desátý den lhůty tedy byl 13.2.2003 a v této lhůtě obdržel jedno vyhotovení návrhu pouze Úřad, a to dne 11.2.2003. Zadavatel obdržel jedno vyhotovení návrhu až dne 21.3.2003, tedy po uplynutí předmětné lhůty. Úřad proto postupoval v souladu se zákonem, pokud návrh pro opožděnost zamítl.

K tvrzení navrhovatele, že v rozhodnutí zadavatele o námitkách ze dne 31.1.2003 byl nesprávně poučen o možnosti podání návrhu uvádím, že zadavatel v závěru svého rozhodnutí doslova uvedl: „Proti tomuto rozhodnutí je uchazeč oprávněn podat návrh na přezkoumání rozhodnutí zadavatele u orgánu dohledu a to do deseti dnů od obdržení tohoto rozhodnutí“. Takto formulované poučení zcela odpovídá dikci ustanovení § 56 odst. 2 zákona, a proto nelze učinit závěr, že zadavatel citované ustanovení zákona porušil.

Pro úplnost uvádím, že předmětem správního řízení o rozkladu bylo přezkoumat, zda napadeným rozhodnutím Úřad rozhodl správně a v souladu se zákonem, když návrh zamítl dle ustanovení § 57 odst. 2 zákona. Úřad však vždy, i při podání nekvalifikovaného návrhu, posuzuje případ i po věcné stránce, zda zadavatel v průběhu zadávacího řízení neporušil některá ustanovení zákona. V kladném případě pak zahajuje správní řízení z vlastního podnětu a vydá příslušné rozhodnutí.

Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 61 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., ve znění pozdějších předpisů, dále odvolat.

Ing. Josef Bednář
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Vojenská nemocnice Olomouc, se sídlem Sušilovo nám. 5, 771 11 Olomouc, zast. pplk. MUDr. Lubomírem Dobešem,
2. GEMO OLOMOUC, spol. s r. o., se sídlem Blanická 19, 772 35 Olomouc, zast. Ing. Jaromírem Uhýrkem,
3. IMOS Brno, a. s., se sídlem Olomoucká 174, 627 00 Brno, zast. Ing. Jiřím Rulíškem,
4. HORSTAV Olomouc, spol. s r. o., se sídlem Tovární 41 A, 772 00 Olomouc, zast. Ing. Stanislavem Horákem,
5. Czasch spol. s r. o., se sídlem Opavská 8, 792 01 Bruntál, zast. Petrem Czaschem,
6. spis.